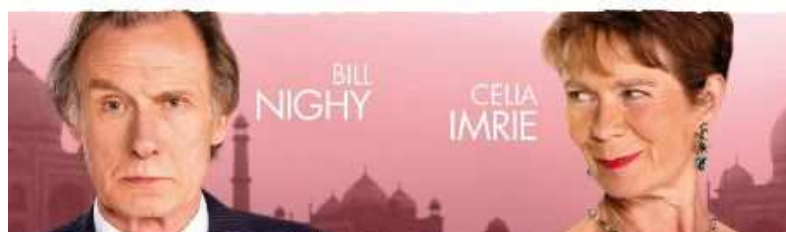

FOX SEARCHLIGHT PICTURES
ve spolupráci s PARTICIPANT MEDIA a IMAGE NATION ABU DHABI
uvádí
film JOHNA MADDENA
v produkci společnosti BLUEPRINT PICTURES

DRUHÝ BÁJEČNÝ HOTEL MARIGOLD

Druhý
BÁJEČNÝ
HOTEL
MARIGOLD

V KINECH OD 2. DUBNA

FOX SEARCHLIGHT PICTURES, PARTICIPANT MEDIA, IMAGE NATION ABU DHABI, BLUEPRINT PICTURES, JOHN MADDEN FILMS, DEV PATEL FILMS, RICHARD GERE FILMS, PENNELOPE WILTON FILMS, RONALD PICKUP FILMS, BILL NIGHY FILMS, CELIA IMRIE FILMS, MAGGIE SMITH FILMS, JUDI DENCH FILMS. ALL RIGHTS RESERVED. © 2016. FOX SEARCHLIGHT PICTURES, PARTICIPANT MEDIA, IMAGE NATION ABU DHABI, BLUEPRINT PICTURES, JOHN MADDEN FILMS, DEV PATEL FILMS, RICHARD GERE FILMS, PENNELOPE WILTON FILMS, RONALD PICKUP FILMS, BILL NIGHY FILMS, CELIA IMRIE FILMS, MAGGIE SMITH FILMS, JUDI DENCH FILMS. ALL RIGHTS RESERVED. © 2016.

JUDI DENCH
MAGGIE SMITH
BILL NIGHY
DEV PATEL
CELIA IMRIE
PENELOPE WILTON
RONALD PICKUP
TINA DESAI
DIANA HARDCASTLE
LILLETE DUBEY
TAMSIN GREIG
SHAZAD LATIF
DAVID STRATHAIRN
RICHARD GERE

REŽIE • JOHN MADDEN
SCÉNÁŘ • OL PARKER
NÁMĚT • OL PARKER a JOHN MADDEN
PRODUCENT • GRAHAM BROADBENT, p.g.a.
• PETE CZERNIN, p.g.a.
VÝKONNÝ PRODUCENT • JEFF SKOLL
• JONATHAN KING
• JOHN MADDEN
• MICHAEL DREYER
KOPRODUCENT • PRAVESH SAHNI
KAMERA • BEN SMITHARD BSC
VÝPRAVA • MARTIN CHILDS
STŘIH • VICTORIA BOYDELL
KOSTÝMY • LOUISE STJERNSWARD
HUDBA • THOMAS NEWMAN
HERECKÉ OBSAZENÍ • MICHELLE GUSH
• SEHER LATIF CSA

www.foxsearchlight.com/press
Délka 122 minut

Ted, když je báječný hotel Marigold plně obsazen stálými hosty, jeho manažeři Muriel Donnelly (Maggie Smith) a Sonny Kapoor (Dev Patel) chtějí své podnikání rozšířit, mají velký sen: *Druhý báječný hotel Marigold*. Zatímco se Evelyn a Douglas (Judi Dench a Bill Nighy) každodenně vrhají do pracovního víru Jaipuru a lámou si hlavu, kam asi povedou jejich pravidelné společné snídane, Norman a Carol (Ronald Pickup a Diana Hardcastle) se plaví po neklidných vodách svého vztahu. Naopak Madge (Celia Imrie) zvládá oslňovat hned dva velmi perspektivní nápadníky najednou a Sonnyho matka, paní Kapoor (Lillete Dubey), se stane múzou nového hotelového hosta, spisovatele Guy Chamberse (Richard Gere). Aby toho nebylo málo, Sonnyho svatba se Sunainou (Tina Desai) se blíží a Sonny nezvládá rozložit čas mezi realizaci velkolepých plánů na vybudování nového hotelu a svou životní lásku. Snad pouze Muriel, strážkyně tajemství každého z hostů, zná na vše odpověď. Když velký slavnostní den nastane, rodina i svatební hosté se nechají strhnout opojným a neodolatelným proudem indické svatby.

Fox Searchlight Pictures uvádí ve spolupráci s Participant Media a Image Nation Abu Dhabi film Johna Maddena v produkci Blueprint Pictures Production, DRUHÝ BÁJEČNÝ HOTEL MARIGOLD. Hrají Judi Dench, Maggie Smith, Bill Nighy, Dev Patel, Celia Imrie, Penelope Wilton, Ronald Pickup, Tina Desai, Diana Hardcastle, Lillete Dubey, Tamsin Greig, Shazad Latif, David Strathairn a Richard Gere. Režie John Madden (*Zamilovaný Shakespeare*), scénář Ol Parker, námět Ol Parker a John Madden. Producenty jsou Graham Broadbent a Pete Czernin ze společnosti Blueprint Pictures. Výkonnými producenty jsou Jeff Skoll, Jonathan King, John Madden a Michael Dreyer.

“Nejen, že se můžeš stát, kým chceš, ale nemáš ani ponětí, co se stane z Tebe. Nesnaž se to řídit. Nech tomu volný průběh. Jedině pak zažiješ opravdovou zábavu.”

-- Muriel (Maggie Smith)

Znovu se ubytovat

Divácky úspěšná komedie **BÁJEČNÝ HOTEL MARIGOLD** z roku 2012 vzala diváky na cestu se skupinou sedmi britských důchodců, kteří zariskovali a rozhodli se svůj odchod do důchodu vyřešit pobytem v nově otevřeném indickém hotelu, který se orientoval na „starší a krásnou“ klientelu. I když se ukázalo, že hotel má své nejlepší časy za sebou, jeho noví, nebojácní a optimističtí obyvatelé si bez ohledu na svůj věk uvědomí, že to nejlepší je teprve čeká. V **DRUHÉM BÁJEČNÉM HOTELU MARIGOLD** se znovu členové původního obsazení v čele s Judi Dench, Maggie Smith, Billem Nighym a Devem Patelem potkávají s novými postavami v podání herců, jako jsou Richard Gere, Tamsin Greig a David Strathairn.

Původní film diváky překvapil. Představil totiž nesourodou skupinu obyčejných, charakterově složitých, ale zároveň legračních lidí, kteří se pustí do odvážného dobrodružství, přitom se jedná o seniory v podání těch nejlepších herců své generace. Film se stal kasovním trhákem ve Velké Británii i Spojených státech. Celosvětové tržby se vyšplhaly na 136 milionů dolarů. Film získal uznání kritiky a nominace v kategorii nejlepší film od Hollywood Foreign Press, BAFTY a Screen Actors Guild.

“Všichni jsme tím byli překvapeni,” vzpomíná držitelka Oscara Judi Dench, která se vrací v roli Evelyn, elegantní dámy, jež po smrti manžela odcestovala do Indie, kde se před ní otevřela celá řada příležitostí. “První film měl obrovský úspěch. Bylo úžasné, kolik lidí za mnou přišlo, aby si se mnou o filmu promluvili. Takže být zpátky v Indii a pracovat na jeho pokračování bylo fantastické.“

Bill Nighy se opět zhostil role Douglase, nyní beznadějně zamilovaného do nepolapitelné Evelyn. “Vždycky jsem měl pocit, že by z tohoto originálního příběhu mohl být dobrý film, ale nenapadlo mě, že by mohl mít takový úspěch. Zřejmě se strefil do vkusu lidí a je potěšující, že ho mohu dělat podruhé,” dodává herec.

Všichni zúčastnění byli rádi, že se film zaměřil na často přehlíženou skupinu obyvatelstva. “*Báječný hotel Marigold* vyprávěl troufalým a vřelým způsobem o životech a vztazích lidí, kteří už dosáhli pokročilejšího věku a to na tom bylo přitažlivé,” říká herečka, Lillete Dubey, která ztvárnila paní Kapoorovou. “Byl to jeden z mála filmů, který se pustil do této tematiky v radostném duchu, film, který říká: ‘Ať je vám 60 nebo 70, život vás nepřestane překvapovat, pokud mu to dovolíte.’”

Producenti Graham Broadbent a Peter Czernin přiznávají, že byli zpočátku opatrní, co se týče pokračování nezávislého snímku, u kterého se původně s dalším dílem nepočítalo. Vyžadovalo to od nich jistou dávku odvahy udělat bezprecedentní krok: znovu se vrátit k postavám, které nejsou akčními hrdiny nebo součástí nějaké filmové franšizy.

“První film se stal tak oblíbeným, protože se jednalo o citově poutavý příběh s velkou dávkou humoru,” říká Broadbent. “Ke vzniku jeho pokračování jsme měli jen jednu výhradu, že to musí být film stejného významu.”

Existoval jen jeden způsob, jak toho dosáhnout: opět dát dohromady tvůrčí tandem, scénáristu Ol Parkera, který původně zadaptoval knižní předlohu Deborah Moggachové pro první díl filmu, a na Oscara nominovaného režiséra Johna Maddena. Oba totiž tyto filmové postavy znali důvěrně. Jakmile se tvůrčí duo sešlo, aby prodiskutovali, kam druhá část obyvatele hotelu zavede, začaly se rychle formovat nápady. Sonnyho sňatek se Sunainou byl zřejmý již na konci prvního filmu, takže zdoluhavé přípravy na indickou svatbu se vším všudy se staly jednotícím prvkem dalšího filmového pokračování.

Madden říká: “Společně s Olem jsme se rozhodli, že by se přípravy na svatbu měly prolínat celým filmem a odrážet charakter klasické indické svatby. Na základě toho vznikla struktura příběhu o třech dějstvích, kde každá část vedla k osobě s vlastními starostmi. Svatební veselí každého z nich přiměje k bilancování. V některých ohledech vyprávíme intenzivnější příběh, než byl ten první, protože teď máme možnost nahlédnout hlouběji do jejich životů.”

Režisér pokračuje: “Myslím, že tento film je především o rodině - této netradiční rodině, která se zformovala ve společné snaze asimilovat se do cizí kultury. Samozřejmě, že to je legrační, ale zároveň se to dotýká rozdílných postojů a přístupů. Postavy se potýkají se skutečnými rozhodnutími a volbami, se kterými se musí vyrovnat většina lidí v této fázi života. To je velkým dějovým příslibem.”

Broadbent: “Ukázalo se, že první film odvyprávěl pouze polovinu příběhu. Druhý scénář nás nechal, abychom se s jednotlivými postavami vydali na další, jinou společnou cestu: “Muriel se promění z xenofoba v hlavu rodiny, kterou do té doby nikdy neměla; Evelyn a Douglas zápasí s rozdílnými emocionálními závazky; Madge stále hledá štěstí, ale ne vždy na správném místě; a Norman, dobrodruh bez závazků, je pokoušen a zároveň mučen slibem věrnosti...”

Parker napsal scénář, ve kterém se osud každé postavy vyvíjel zábavným a nečekaným způsobem. Vzájemně se sbližovali a rostlo pouto nejen mezi nimi, ale i k Indii. “Zatímco první příběh byl více o střetu dvou kultur, nyní považují Indii za svůj domov,” říká Broadbent. “Stali se součástí místního života. Douglas si otevřel obchod s koly a pracuje jako turistický průvodce. Evelyn rozjíždí textilní podnik. Norman a Madge řídí Viceroy Club. Každý teď vidí věci jinak.”

Ihned, jakmile se zrodila myšlenka na pokračování, Broadbent kontaktoval herce z prvního filmu. Získal jejich nadšené souhlasy dlouho předtím, než si scénář přečetli. “Byla to zkouška důvěry,” říká, “vlastně si myslím, že to je zásluha Johna Maddena a jeho dobrého vztahu s těmito herci, že na to všichni kývli. A pak, když jsme se vrátili s Olovým scénářem, bylo

vyhráno.”

Maggie Smith, dvojnásobná držitelka Oscara, která se vrací jako Muriel s ostrým jazykem, postava, která se v tomto pozdním věku stává nezávislou, říká: “Nejtěžší věcí bylo dát tuto skupinu herců po třech letech opět dohromady, protože všichni byli rozptýleni a dělali různé věci... takže si myslím, že je celkem mimořádné, že se to podařilo.”

Když přemýšleli o tom, koho ještě přidat do řad hotelových hostů, Broadbent vzpomíná na jedno jméno, které vstupovalo do popředí: držitel Zlatého glóbu Richard Gere. “Richard byl schopen vnést do filmu jistý druh okamžitého romantického rozzechvění, které mělo dominový efekt a dopad na každého v hotelu,” říká John Madden. “A jeho postava nabídla nové, zajímavé možnosti.”

Broadbent dodává: “Vzpomínám si, jak jsem se ptal Ola a Johna ‘koho byste nejraději viděli vstoupit na nádvoří Marigoldu?’ a dostal jsem okamžitou odpověď - Richard Gere. Byli jsme velmi rádi, že se k nám přidal. Kombinace Johna, scénáře a kalibru našich herců všechny přitahovala.”

Gere, který hraje Guye Chamberse, považoval pozvání zahrát si ve filmu za neodolatelné. “První film byl úžasný,” říká. “Vidíte stále méně a méně filmů o skutečných dilematech našeho života, takže to byla vzácnost. A pak podruhé vidět opravdu dobrý scénář; to se nestává tak často. John a Ollie vytvořili něco úžasného... a taky tu najdete mimořádné herecké obsazení, se kterým můžete spolupracovat.”

Tvůrci měli také potěšení obsadit několik nových tváří, včetně zdánlivě příliš mladé Lavinie Beech v podání Tamsin Greig i investora a obchodního ředitele, Ty Burleyho, kterého si zahrál David Strathairn. “Tamsin je fantastická. Vždycky jsem obdivoval její práci a skočil jsem po příležitosti ji do filmu obsadit. A David je skvělý herec, se kterým jsem už spolupracoval na divadle - nádherný přírůstek do našeho obsazení,” říká Madden.

Dench říká o nováčcích: “Nová krev nás nesmírně posílila.”

Madden také uvítal dva nové přírůstky v řadách filmového štábu, se kterými v minulosti již spolupracoval: jsou jimi význačný britský kameraman Ben Smithard (*Prokletý klub*, *Můj týden s Marilyn*, *Belle*) a výtvarník Martin Childs, který získal Oscara za Maddenův snímek *Zamilovaný Shakespeare*, také spolupracovali na *Paní Brownové*.

Smithard konstatuje, že druhý film má kinetickou energii, která proudí z hlavního hrdiny Sonnyho a odlišila tento snímek od prvního. “Se všemi oslavami a svatbou tu máte velkolepé scény, které pro nás byly velkou, ale příjemnou výzvou,” říká. “Jeden z opravdových rozdílů je, že v tomto filmu jsou scény obrovského rozsahu - někdy jsme měli na place 900 lidí - a k tomu jsme přidali bollywoodské taneční číslo. Takže tam bylo hodně logistiky a technologie. Snažili

jsme se zachytit tento epický dojem, který Indie nabízí.”

Během natáčení se znovu projevila magická souvislost s prvním filmem, ale tentokrát novým způsobem. Maddena především zajímal způsob, jakým tato druhá kapitola odhaluje zásadní vazby mezi generacemi. “Velká část DRUHÉHO BÁJEČNÉHO HOTELU MARIGOLD je o rozdílu mezi mládím a stářím, myšlenka, která byla symbolizována na závěr prvního filmu,” říká. “Náš filmový příběh transformuje tuto myšlenku v něco mnohem hlubšího, jde tu o předávání věcí dál, o přenesení toho, co je nejcennější - našich zkušeností a znalostí, a to nejen mezi kulturami, ale i z jedné věkové skupiny na druhou.”

Stálí hoteloví hosté

“Napadlo mě... kolik nových životů můžeme mít?”

A pak jsem si řekla... tolik, kolik chceme. Dokud ještě můžeme.”

Evelyn (Judi Dench)

Ke svému úžasu odměřená Muriel (Maggie Smith) otevřela mysl Indii. A s vlastními představami o pohostinství našla to pravé místo jako nová manažerka hotelu Marigold. Mohou být nejpodivnější párem, ale ona a Sonny se staly partnery v pravém slova smyslu, každý přináší něco a vzájemně se doplňují.

Pro Maggie Smith byla radost vidět, jak Muriel shodila svůj pláštík, zbavila se sarkasmu vůči Marigoldu - i když zcela úplně neztratila nenapodobitelně tvrdohlavé způsoby. “V prvním filmu strávila Muriel spoustu času pozorováním ostatních a myslím, že si Sonnyho velmi oblíbila,” říká Maggie Smith. “Ale v tomto filmu jsem mu byla více babičkou. Viděla jsem jeho potenciál a teď je krásné vidět, jak roste a roste. Muriel a Sonny jsou velmi odlišní lidé, ale on má tak velké srdce a nadšení.”

Judi Dench komentuje jejich nečekaný vztah: “Sonny má všechny tyto okázalé nápady, zatímco Muriel stojí více při zemi. S jeho nadšením a její praktičností se báječně doplňují a nakonec si uvědomíte, že se stali na sobě závislí.”

Jednou z největších výzev ztvárnění Muriel tentokrát bylo, jak říká Maggie Smith, prostě s ní udržet krok. “Muriel má v tomto filmu hodně energie,” směje se 80letá herečka. “Já jí nemám zdaleka tolik, co má ona.”

Maggie Smith obzvláště potěšila šance znovu pracovat s Johnem Maddenem. Ohromilo ji, jak ve filmu dokázal nalézt vyváženost hořké komedie. “John nás všechny držel pohromadě,” shrnuje. “Pokračuje dál a dál, dokud není spokojený, a může vás tím někdy dohánět k šílenství, ale je to také skvělý způsob, jak se tohoto režijního úkolu zhostit.”

Evelyn (Judi Dench) sice dorazila do hotelu Marigold čerstvě ovdovělá, v dluzích a znepokojená svou nejistou budoucností, ale nyní má dostatek příležitostí čelit velkým rozhodnutím o tom, co a koho chce. Evelyn zbožňuje Indii se všemi jejími strhujícími barvami a smyslnými texturami a má zde také větší šanci být součástí textilního podnikání. Ale ve stejné chvíli se nemůže rozhodnout, jestli by měla strávit veškerý svůj čas jednáním o látkách nebo si ponechat určitý prostor pro Douglase (Bill Nighy).

Když si přečetla druhý scénář, Judi Dench se projektu zcela ponořila. "Ol a John proplétali příběhy jednotlivých postav tak chytře," říká. "Bylo to krásně provedeno a měla jsem pocit, že to dělá čest prvnímu filmu. Je to neuvěřitelně veselý příběh a zcela překvapivý."

Pokud jde o Evelyninu životní cestu, Judi Dench říká: "Ukazuje se, že to nebude mít tak jednoduché, jak by se mohlo zdát na konci prvního příběhu - ale to je dobře. Je to tak velmi reálné."

Také si vychutnala objevování jemných nuancí ve vztahu Evelyn a Douglase, který dokazuje, že i v pozdní fázi života není romantika o nic méně komplikovaná. "Hodně jsme spolu s Billem na postavách pracovali a to posunulo příběh Evelyn a Douglase kupředu," říká. "Krásně jsme si to užili. Dokonce jsme se spolu svezli na motorce. Skoro jsem nedýchala, ale on v tom byl velmi zdatný."

Judi Dench, stejně jako Evelyn, byla nadšená, že je zpět v Indii. "Jaké jsme měli štěstí, že jsme se mohli vrátit," přemítá. "Zamilovala jsem se do ní poprvé a teď znovu."

Sonny v podání Deva Patela se opět vrací v plné síle a k úžasu své matky, se mu podařilo proměnit báječný hotel Marigold v jeden velký úspěch. Jeho nadšení si získalo všechny hotelové hosty a tak se rozhodl využít "staršího věku" i za hranicemi Indie. Začne iniciovat plán na realizaci DRUHÉHO BÁJEČNÉHO HOTELU MARIGOLD na Road 66. Během amerického silničního výletu s jeho obchodní partnerkou Muriel, spolu začnou jeho obchodní nápad nabízet investorům jako potenciální franšizu.

Patel byl nadšený, když uslyšel zvěsti o novém životě pro svou postavu, kterou si tak oblíbil. "Cítím se šťastný, protože Ol Parker napsal Sonnyho pro mé silné stránky a já mu naprosto rozumím. Je to showman, ale za tím se skrývá velká nejistota," podotýká. "A v tomto klíčovém okamžiku, cítí, že ztrácí kontrolu nad svým životem. Bude se ženit, se vším, co to v Indii obnáší, jeho hotel musí být rozšířen a navíc se objeví Kush, hezký chlapík, který může ohrozit jeho vztah se Sunainou, ale i jeho podnikatelské aktivity."

Patel moc dobře ví, jaký tlak představuje pro budoucího manžela indická svatba, bez ohledu na to, o jak živého a energického člověka se jedná. "Nekonečné množství obřadů a příprav je běžnou součástí indické svatby. Takže to je pro Sonnyho neuvěřitelně stresující období," poznamená, "a on se snaží vše sladit se svým podnikáním."

Sonny se také pokouší udělat dojem na Guy Chamberse (Richard Gere), o kterém je přesvědčený, že tento klidný spisovatel je americkým hotelovým inspektorem, který přijel vyhodnotit jeho činnost - což vede k jedné nehodě za druhou. "Sonny je Guyovou přítomností tak rozhozený, že málem zapomene na svou snoubenku," směje se Patel. "Richard byl v této roli skvělý. Je to elegán, který to se ženami umí, ale zároveň dokáže hrát s kamennou tváří a myslím si, že to dává vztahu se Sonnym krásnou dynamiku. A samozřejmě je také charismatický."

Pro Patela bylo inspirující uvidět všechny hotelové hosty opět pohromadě. "Bylo to krásné, všichni byli zase zpátky," říká. "Jsou to herečtí velikáni, i přesto jsem rychle zapadl zpět do jejich hereckého rytmu a byl to pocit, jako být znovu doma. A tento druh pocitu vám dá naprostou sebedůvěru zkusit cokoli."

Obzvláště si užil druhé kolo se "dvěma dámami": Judi Dench a Maggie Smith. "Práce s nimi pro mě byla a je život měnící zkušenost," uzavírá. "Prostě podávají ohromující výkony. Obě mají kolem sebe auru a všechno, co udělají, je prvotřídní."

Pro Douglase (Bill Nighy) znamenal přesun do Indie změnit celý jeho dosavadní život - a ukončit nenaplněné manželství s jeho nešťastnou manželkou Jean (Penelope Wilton). Teď, až po uši zamilovaný do Evelyn, která ho proměnila v plachého muže, má obavy udělat další krok.

Billa Nighye nesmírně zajímalo, jak to bude s Douglasem v novém scénáři. "Na konci prvního filmu měl Douglasův vztah s Evelyn poněkud otevřený konec," poukazuje Nighy. "Vznikl mezi nimi vztah, ale Evelyn je nyní váhavá a Douglas je z toho naprosto zmatený. Myslím, že si z jejich prvního kontaktu vyvodil něco mnohem víc, než ona."

"Douglas a Evelyn zápolí s upřímností a se závazkem způsobem, který připomíná teenagery," říká producent Graham Broadbent. "Samozřejmě, v jejích letech by Evelyn měla umět proplouvat situacemi s lehkostí a mluvit pravdu, ale s přibývajícím věkem se to nestane snadnější!"

Douglas si také našel dvě nové profese, i když není ani pro jednu z nich zvlášť způsobilý - jako zmatený průvodce a opravář kol, který ne vždy najde správné řešení. "Stal se posedlý opravováním jízdních kol a přitom jim vůbec nerozumí," vtipkuje Nighy. "Baví mě to a doufám, že to bude bavit i zbytek světa."

První film pro Nighyho představoval vůbec první výlet do Indie a nemohl se dočkat, až se do ní vrátí. "Když jste tady poprvé, silně to zatíží vaše smysly," poznamenává. "Takže bylo moc fajn vrátit se sem podruhé, když jste na to alespoň trochu lépe připraveni a můžete si to začít skutečně vychutnávat."

Sonnyho matka, paní Kapoor (Lillete Dubey) sice není rezidentem hotelu Marigold, ale

coby vdova ve svých 60ti letech nikdy neuvažovala o možnosti nového milostného vzplanutí - dokud se nesetká s americkým spisovatelem Guy Chambersem, kterého velice přitahuje, navzdory Sonnyho snahám, je držet co nejdále od sebe.

Lillete Dubey říká, že tu měla šanci více do hloubky postavu rozpracovat, zatímco v prvním filmu byla zdrojem komiky, tady se více projeví její vášnivá stránka. "Když jsem uslyšela, že se bude natáčet pokračování, zavtipkovala jsem před Olem 'oh bože, doufám, že se tam pro paní Kapoorovou najde nějaká romantická příležitost,'" vzpomíná Lillete Dubey. "Jsem tak šťastná, že se to opravdu stalo, protože to dává této postavě úplně jiný rozměr."

Lillete Dubey si užívala svádění Richardem Gerem. "Když jsem řekla přátelům, že se k filmu připojil Richard Gere, všichni byli nadšení," vzpomíná. "Líbí se mi, že to nejsem já, kdo ho pronásleduje, to je velmi pěkné. A Richard je typ herce, který tomu dá velmi přirozenou podobu. Hned od začátku jsem věděla, že to bude velmi, velmi snadné s ním pracovat. Bylo nám spolu dobře, takže jsme museli do našeho filmového vztahu vrátit trochu napětí a odstup."

Lillete Dubey považuje skutečnost, že se paní Kapoor stane romantičkou, za součást tématu tohoto filmu. Život přeci skýtá nekonečné možnosti. "Je to důležité místo, kam tento film míří," uzavírá. "Ať už jste mladí nebo staří, potřebujete mít pocit, že se možnosti neuzavírají. Že se může stát cokoliv nového."

Celia Imrie se také vrací jako Madge - která původně přicestovala do Indie s nadějí, že zde zažije milostné dobrodružství - a neúnavně se o to snaží. V jistém smyslu to nemohlo dopadnout lépe, vzhledem k tomu, že dva bohatí maharádžové, Nimish a Abhilash, mezi sebou žárlivě soupeří o její pozornost... ale z nějakého důvodu se mezi nimi nedokáže rozhodnout. Nakonec se se svými romantickými kousky svěří pozornému řidiči Babulovi.

Celia Imrie byla unesena životní cestou své filmové postavy. "Madge má trochu dilema. Má sice nápadníky, ale to ji nedělá šťastnou," poznamenává. "Bylo skvělé, že mi John Madden dal prostor objevovat i skrytou smutnou stránku Madgina charakteru, což je vlastně dost zajímavé. Na celém scénáři je skvělé, že to nakonec není to, co byste očekávali."

Celii Imrie se také líbilo, že Madge, stejně jako ostatní hoteloví hosté, objevila nepředpokládanou novou kariéru. "Madge a Norman společně řídí klub Viceroy; nelenoší a nevzdávají to," podotýká. "Všichni si zkrátka vyhrnou rukávy a začnou se věcem věnovat a hlouběji poznávat Indii."

Celia Imrie měla pocit, jako by se vracela domů. "Už se tak dobře známe," přemítá "a to tuto druhou část příběhu obohacuje."

Věčný starý mládenec, Norman (Ronald Pickup) strávil svůj život ve víru sexuálních dobrodružství. Ale teď, i když našel perfektní povolání, kde může uplatnit svou fascinaci

opačným pohlavím (řídít Viceroy klub po boku Madge) zasáhlo ho něco, co ho přivádí do rozpaků: zamiloval se.

Pickup byl nadšený, že se vrací mezi své krajany, protože každý si klade velké otázky, co dělat dál ve svém životě. "Tento film jde dále do míst, které mají jemnější nuance," poznamenává. "Kam dál se mohou posunout lidé, kteří našli místo, jakým je hotel Marigold a vztahy, které se tam utvořily? Co se bude dít dál? Život se nikdy nezastaví ani v tomto věku," říká Pickup.

Pickup uznává, že spolu s radostí, že se s ostatními znovu vidí, také přišlo nutkání, snažit se, aby to opravdu stálo za to. "Myslím, že jsme všichni chtěli, aby to bylo stejně dobré, ne-li lepší, než ten první film."

Carol (Diana Hardcastl) se také vrací ve své roli a nyní se stává dost nepravděpodobnou partnerkou bývalého playboye Normana. Co se týče svých citů, je opatrná a raději zachovává svobodomyšlný postoj. Diana Hardcastl, která měla v prvním filmu vedlejší roli, se nyní připojí k hereckému ansámblu jako jeden z hotelových hostů. Diana Hardcastl říká, že pro ni bylo na druhém pokračování filmu největším tahákem jeho hlavní téma: "Je to o vztazích. V centru je manželství Sonnyho a Sunainy, ale všechny postavy jsou zaměstnané svými novými vztahy. Je to o tom, co je na nich atraktivní i děsivé: nezávislost versus ztráta nezávislosti. Láska, samozřejmě, není jen výsadou mladých. Všichni zažíváme tyto nejistoty a obavy, stejně jako vzrušení. Pokračuje:

"V případě Normana a Carol to je všechno o tom, zda dělají dobře, když všechno vsadí na jednoho koně? V prvním filmu se navzájem sblížili, protože byli oba osamělí. Ale teď, když jsou spolu, nejsou si bezmeznou oddaností zcela jistí."

Diana Hardcastl říká, že ji zvláště těšily rozmluvy s mladšími herci. "Dev je motorem a Tina má tolik energie a nadšení. Jsou to pozitivní síly tohoto příběhu," poznamenává.

Bollywoodská hvězda Tina Desai se vrací jako Sunaina, Sonnyho snoubenka. V tomto filmu ji zastihneme, jak se snaží uspořádat svatbu, zatímco Sonny má důležitější věci na práci - usiluje o svůj vysněný druhý hotel.

Tina Desai říká, že scénář k DRUHÉMU BÁJEČNÉMU HOTELU MARIGOLD nečekala. Je úžasné, že se jedná o skutečné pokračování životů těchto lidí." Součástí toho je i způsob, jak se obyvatelé hotelů zapojují do intenzivní indické kultury všude kolem nich. "Už to nejsou cizinci," poznamenává. "Už přijali Indii za svůj domov. A je opravdu skvělé vidět, jak se adaptovali."

Tina Desai se především těšila na všechny svatební přípravy, které k indické svatbě notoricky patří. "Je to jedna velká tlustá indická svatba," směje se. "Indická svatba je opravdu

šíleně dlouhá, jedná se o týdenní akci, která má 500 různých variant. A nenašli byste dvě indické svatby, které by byly stejné.”

Sama původem z Indie, Tina Desai přiznává, že byla překvapena tím, jak přesně oba filmy vylíčili její domovskou zem. “Zachycují skutečného indického ducha, což mě překvapilo, protože si myslím, že musíte v Indii dlouhou dobu žít, abyste věděli, jak uvažujeme a cítíme. Jak se řekne na závěr prvního filmu: *Všechno nakonec dobře dopadne; a pokud ne, tak to ještě neznamená konec*. To vám dává pocit naděje a přesně o tom jsou indické filmy.”

Nové hotelové přírůstky

Nejnovějším přírůstkem v hotelu Marigold je svůdný a tajemný Američan, Guy Chambers, který může, ale nemusí být klíčem k Sonnyho snům, rozhodně se ale chystá s věcmi zamíchat. V této roli se k ostatním hercům přidá držitel Zlatého glóbu, Richard Gere.

Richard Gere nedokázal odolat nabídce a přidat se k ostatním. “Pokaždé jsem rád, když mohu pracovat v Indii,” říká. “Vždy jsem chtěl spolupracovat s Johnem Maddenem a pak k mému rozhodnutí přispěli i mí herečtí kolegové. Je všeobecně známo, že Judi a Maggie jsou ve filmovém průmyslu považovány za aristokracii. Jsou to na filmovém plátně tak přitažlivé osobnosti, ale po lidské stránce... mají šibalský smysl pro humor!”

Energii celého hereckého obsazení, bez ohledu na jejich chronologické statistiky, považoval za vzrušující. “Nemůžete být hercem a nemít při tom mladistvého ducha,” říká. “Nestává se to jiným způsobem. Ocitl jsem se na tanečních zkouškách v podstatě hned po přistání letadla, takže jsem zažil okamžitý pocit radosti a zábavy. Mnoho z tohoto pocitu pochází také od Johna. Má rád lidi a těší ho jejich výkony. To vše, včetně indické kultury, se v tomto filmu odráží.”

Richarda Gere a také přitahoval sofistikovaný humor této komedie. “Občas je to skoro jako shakespearovská komedie mravů, se všemi lidskými slabostmi,” přemítá. “A zdá se, že všechny postavy se snaží zmírnit škody, které Sonny způsobí!”

Pokud jde o Chamberse, Gere se zdráhá: “Není toho tolik, co bych o něm mohl říct, kromě toho, že má mnoho tajemství...”

Tamsin Greig hraje Lavinii Beech, která přijede do hotelu s Guy Chambersem, ale rychle je Sonnym vyšachována ze hry. Je mladší než zbytek obyvatel hotelu a ukáže se, že je na průzkumné cestě, hledá totiž ideální místo odpočinku pro svou matku.

Tamsin Greig přijala práci na projektu už jako jeho velký fanoušek. “Když se moje agentka poprvé o tomto filmu zmínila, nenechala jsem jí dokončit větu,” směje se. “Tolik se mi líbil první díl. Navíc v tomto hereckém ansámblu by se chtěl ocitnout každý.”

Největší výzvou bylo ponořit se do již zavedených vztahů a spřízněnosti, která převládala mezi členy původního obsazení. “Přirozeně jsem si s sebou nesla svou vlastní úzkost, když jsem vstupovala do této společnosti,” směje se. “A přesto byli všichni tak laskaví a srdeční, bylo to jako se připojit ke skupině, která je vám oporou a kde jim nové tváře dělají radost. Stala jsem se součástí báječné rodiny.”

Sonny představí svůj velký plán na rozšíření hotelu Marigold do zahraničí americkému investorovi Ty Burleymu, jehož společnost, Evergreen, vidí trh pro starší jako příležitost k růstu. V roli Burleyho se představí další přední americký herec: na Oscara nominovaný David Strathairn, jehož rozmanitá kariéra se překlene přes snímky jako *Firma*, *Bourneovo ultimátum*, *Dobrou noc a hodně štěstí*, a *Lincoln* Stevena Spielberga.

“Ty Burley je investor, kterému se opravdu zamlouvá myšlenka vytvářet komunity starších lidí, ale ne ve smyslu domovů důchodců a pak do jeho kanceláře vstoupí tito dva poněkud výstřední lidé,” vysvětluje Strathairn. “Máte tu Sonnyho s jeho nadšením a nevhodným chováním a pak tuto spíš málomluvnou, impozantní, okouzující, ale trochu nebezpečnou ženu, Muriel. Líbilo se mi sedět v první řadě a sledovat Maggie Smith, jak hraje. Je to něco jedinečného.”

Strathairn říká, že považoval první film za “odzbrojující”, ale jeho druhá inkarnace si ho získala jiným způsobem. “Tento příběh je plný romantiky ve všech věkových skupinách,” říká.

Další nováček v řadách DRUHÉHO BÁJEČNÉHO HOTELU MARIGOLD je z pohledu Sonnyho nejméně žádoucí: Kush, přítel Sunainina bratra, který se právě vrátil z Ameriky a je shodou okolností také skvělý tanečník a má zájem o hoteliérství. To vše vzbuzuje v Sonnym úzkost. Postavy Kushe se ujal nadějný britský herec, Shazad Latif, který byl až do teď především známý z britské televize. Latif shrnuje: “Kush je v podstatě Sonnyho velký soupeř. Sonny si myslí, že mu chce přebrat ženu i jeho nový hotel. Dělán mu těžkou hlavu!”

Latifovi se líbila šance zahrát si Devem Patelem. “Dev má mnoho energie,” říká. “Připomíná mi Tigra z Medvídka Pú, jak po celou dobu poskakuje. Já jsem jeho opak, takže myslím, že máme mezi sebou dobrou protiváhu.”

Nejvíce ze všeho byl Latif nadšený, že se mohl připojit k multi-generačnímu hereckému obsazení. “Pracovat s Maggie, Judi, Richardem, Billem, Tamsin - všichni tito lidé jsou moji hrdinové,” shrnuje.

Marigold dostává novou tvář

“Volá nás hlas osudu a vábí nás jako zpěv sirény.

Musíme ho následovat. Teď je naše chvíle.

Kdy jindy, když ne teď? Kdo jiný, když ne my?”

- Sonny (Dev Patel) -

“Hotel Marigold byl vždy sám o sobě postavou,” upozorňuje režisér John Madden. A stejně jako všechny ostatní postavy v příběhu a od svého bouřlivého slavnostního otevření samotný hotel prošel velkými i malými změnami. Sonny přidal další tři pokoje na střechu a čerstvě zrekonstruované nádvoří dává svým hostům více příležitostí pro klidnou rekreaci, jak slibuje ve své propagační brožuře.

Ve skutečnosti je filmový hotel Marigold královský palác Ravla Khempur, ke kterému přiléhá malá vesnička Khempur jen kousek od malebné jezerní oblasti Udaipur. “Ten dům má půvab a nezaměnitelné kouzlo,” vysvětluje Madden. “Má v sobě něco zvláštního, že okamžitě uvěříte, proč všechny tyto postavy chtějí zůstat.”

Filmový architekt Martin Childs chtěl pozvat diváky do zmodernizované verze hotelu z prvního filmu. “První film nabízel styl jakési ‘zchátralé elegance’, který měl své kouzlo - ale věci se vyvinuly dál,” vysvětluje. “Vše vypadá vkusně a trochu víc okázale, ale přesto hotel neztratil nic ze zábavného eklekticismu. Sonny původně hotel vybavil nalezenými předměty, ale teď má určitou vizi a obchodní prozíravost. Nemohl jsem se dočkat, až to všechno poskládám dohromady.”

V mnoha ohledech Childs započal práci od nuly a to zejména v přístupu k pokojům jednotlivých postav a s vědomím, že se jejich představa o designu radikálně změnila od dob, kdy žili ještě v Anglii nebo když poprvé přicestovali do Jaipuru. “Když jsem poprvé mluvil s Johnem,” vzpomíná výtvarník, “řekl mi, abych zapomněl na dodržování kontinuity z prvního filmu, protože věci se přestěhovaly a jak se hosté postupně usadili, všichni změnili své pokoje. A nyní, když se postavy v Indii usadily, stala se tato země viditelnou součástí jejich života.”

Co je však důležité, hoteloví hosté se nyní mnohem více pohybují po Jaipuru, nasyceném živými barvami a temperamentními rytmy slavného “ružového města”, které bylo kdysi sídlem panovníků a v současné době pulzující metropole ucpaná tuk-tuk taxíky, koly, nákladními automobily i slony a všichni se naráz valí úzkými uličkami.

Film Maddenovi a jeho štábu umožnil ukázat více místních zajímavostí včetně pevnosti Jaigarh, robustní stavby na kopci, kterou nechal na počátku 17. století postavit Jai Singh II. Childs do ní zasadil hned několik scén, přičemž využil původní zahrady a jejího ohromujícího výhledu na dlouhou zeď, která se táhne krajinou a připomíná Velkou čínskou zeď. Dále se také

natáčelo v turisty oblíbené královské hrobce, památném místě, které se sestává z kupolovitých zdobených pavilonů ve stylu Rajasthan - což je místo Douglasova nového zaměstnání.

Kreativní výzva tohoto snímku spočívala v hledání rovnováhy mezi veškerou exteriérovou hereckou akcí a hereckými interakcemi "jeden na jednoho", které jsou jádrem tohoto příběhu, podotýká kameraman Ben Smithard: "Ve filmu najdete spoustu velkých scén, ale je zde i mnoho okamžiků mezi dvěma postavami, takže jsme chtěli zachytit tuto intimitu spolu s epickými rozměry. Vždycky jsem hledal harmonii."

Pro Smitharda to byla první cesta do Indie a jeho smysly se ocitly v nejvyšší pohotovosti. "Bylo to fascinující," poznamenává. "Opravdu mě to inspirovalo, abych zachytil podstatu této země. Filmaři musí podstoupit některé zkoušky, pokud tam chtějí točit, ale je to velkolepé a měli jsme skvělý příběh a postavy."

Jedna z Childsových nejoblíbenějších lokací byla textilní továrna, ve které Evelyn a její obchodní partner Hari uzavrou lišáckou dohodu s jejím majitelem. Oděvní závody jsou v Indii běžné, ale filmaři hledali něco zvláštního, co by zažehlo Evelyninu vášeň pro umění.

"Jednou večer jsme byli na obhlídkách, když jsme najednou uviděli kus nádherné, vícebarevné látky, která vlála v dálce ve větru," vzpomíná architekt. "Když jsme to blíže prozkoumali, našli jsme továrnu našich snů, kde se vyrábí potiskované textilie."

Shaadi, neboli svatba

*"Jediné dvě věci, které můžeme předat našim dětem, jsou kořeny a křídla.
Sonnyho a Sunainina úžasná rodina jim dala kořeny,
a nyní spolu mohou vzlétnout a vydat se na cestu,
na kterou je posíláme s láskou a obdivem." - Douglas (Bill Nighy) -*

V období mezi říjnem a prosincem, v měsících mezi monzunovými dešti a horkým létem, se celá Indie rozzáří oslňujícími barvami a veselím s příchodem slavné "svatební sezóny." Během těchto několika měsíců tisíce mladých zasnoubených párů slaví svatbu několikadenními tradičními obřady, zvyky a symbolismy, ukončené skvělým dnem plným jídla, hudby a tance. Zřídka kdy toto uvidíte v hollywoodských filmech, ale John Madden byl rád, že mohl pozvat diváky, aby se zúčastnili typicky extravagantní a emocionální indické unie Sonnyho a Sunainy.

"Bylo to neodolatelné. Jejich svatba se musela stát velkou součástí filmu," říká Graham Broadbent. "Zajistilo to perfektní vrcholnou scénu filmu."

Tina Desai vysvětluje, proč jsou indické svatby tak bohaté a často představují rok plný vyčerpávajících příprav. "Indická svatba je opravdu, ale opravdu velká událost - protože to není

jen o nevěstě a ženichovi; je to o rodinách, které se setkávají. Nikdy to není malá soukromá záležitost. Všichni lidé ve vašem životě přijdou na oslavu. Myslím si, že tento film to zachytil velice dobře.”

Kvůli věrohodnosti Martin Childs dokonce najal místní svatební plánovače, aby mu pomohli zajistit všechny nezbytné doplňky pro obřad. Po *Sagai* (zásnubní oslava) a *Sangeetu* (rodinná oslava) svatební veselí započne *Baraatem*, obvyklým průvodem, ve které se představí ženich na bílém koni doprovázen přáteli, rodinou a pochodovou hudbou. Pak přichází základ každého hinduistického obřadu, známý jako *Saat Phere*, během kterého nevěsta a ženich projde sedmkrát kolem posvátného ohně a pronese sedm slibů.

Childs se držel designu v souladu s tradicí a při tom filmu dodával svůj vlastní kreativní styl, včetně výrazných květinových motivů. “Během svatební hostiny jsme uplatnili všechny žluté a oranžové barvy aksamitníku,” poukazuje. “A to je úžasné na barvách Indie, že jsou všechny v rozporu, ale přitom k sobě tak nějak krásně pasují. Chtěl jsem toho využít v designu svatby.”

Pestrobarevná podívaná hluboce dojala jak herce, tak i filmový štáb. “Je to něco, na co nikdy nezapomenu, nikdy,” shrnuje Judi Dench. “Cítila jsem se velmi poctěná, že jsem to mohla vidět z blízka a být součástí tradiční procházky kolem posvátného ohně. A Dev a Tina vypadali tak krásně.”

Stěžejním elementem v DRUHÉM BÁJEČNÉM HOTELU MARIGOLD byla pro Johna Maddena filmová hudba. Proto znovu spojil síly se skladatelem Thomasem Newmanem (12krát nominovaným na Oscara). Madden byl tak zaujatý filmovou hudbou pro první film, proto ho velice zajímalo, kam se hudebně posunou ve druhém.

“Hudba, kterou Tom napsal pro první film, předčila má očekávání,” vzpomíná Madden, “vyjadřuje humor, melancholii, spiritualitu i emoce a fantastickým způsobem přechází z jednoho lidského příběhu do druhého. Hudební výzvy druhého snímku byly lákavé stejně jako složité... a Tom k nim přistupoval znovu. Psal hudbu, která připomněla melodie a témata z prvního filmu, ale rozvinul je a zpracoval novým způsobem. Tomova schopnost proniknout do duše filmu je bezkonkurenční... a jako režisér máte nádherný pocit, že vám někdo ukázal něco, co jste o vlastním filmu netušili.”

Newman se nemohl dočkat, až se vrátí do bohatě emocionálního hudebního světa hotelu Marigold, pro který je charakteristický jemný indický přízvuk, i když tentokrát novým způsobem. “Když John dával tento film dohromady, dočasně použil mnoho hudby z prvního filmu a opravdu to dobře fungovalo. Takže mým úkolem bylo, nejen zachovat tvůrčího ducha, ale také ho osvěžit,” vysvětluje skladatel. “Takže jsem všechno z prvního filmu musel oprášit a přidal jsem nové nástroje a hudební linky. Byla zábavné pokusit se postavám dodat ještě více elánu do života prostřednictvím hudebního tempa a zrychlení. Měl jsem pro tyto postavy velké

pochopení. Jako vždy John věděl, jak ze mě dostat to nejlepší a myslím, že ho to těšilo.”

Marigold potkává Bollywood

John Madden si vždy představoval tanec jako příběhovou nitku, která Sonnyho provází. Je zdrojem jeho nejistoty v oblasti, kde se většina indických mužů ráda stává středem pozornosti. Sonnyho katastrofální neschopnost podat skvělý taneční výkon během zásnubních oslav v něm zanechá pocit, že musí věc napravit. Svatební oslavy tedy vyvrcholí -jak je u mnoha indických svateb zvykem, do velkého bollywoodského tanečního čísla, kterého se zúčastní nejen Sonny a Sunaina, ale nakonec všichni hoteloví hosté. Bylo to vzrušující pro herce a filmový štáb najednou obrátit svou pozornost na taneční číslo uprostřed celého lidského dramatu a milostných intrik.

Choreograf Longinus Fernandes, který pracoval na oscarovém *Milionáři z chatrče* Dannyho Boylea, celou scénu zaranžoval na Johnovu nejoblíbenější skladbu, techno píseň “JBJ” z bollywoodského filmového hitu *Jhoom Barabar Jhoom*. Myšlenkou bylo vetkat nespoutaného ducha Bollywoodu do tohoto okamžiku hořkosladké krásy.

“Bollywoodský tanec je příslibem velké zábavy,” říká Fernandes. “Herci k tomu přistupovali s radostí a vášní, která jim jejich práci ulehčila. Dali tomu všechno.”

To platilo zejména o Devu Patelovi, který s jeho virtuózními tanečními pohyby dostal Sonnyho tam, kde tato postava nikdy před tím nebyla. “Tanec je nedílnou součástí indické svatby a nevěsta i ženich obvykle dělají velké taneční číslo pro své rodiny,” vysvětluje Patel. “Ale věřím, že scéna byla také výsledkem mého rozhovoru s Ol Parkerem o tom, jak moc tanec nenávidím! Naštěstí se Sonnymu nakonec podaří odvázat a předvést všechny možné pohyby boků na světě, prostě jede naplno jako Travolta. Je to velkolepá taneční sekvence, tančím a všichni hosté jsou v závěsu za mnou.”

Je ironií, že právě v tomto filmu vůbec poprvé bollywoodská hvězda Tina Desai tančí na filmovém plátně. “Že moje první taneční vystoupení přijde v anglickém filmu, je k popukání,” směje se. “Během celé taneční scény jsem si užila spoustu legrace.”

Bylo to rozhodnutí Johna Maddena, aby se zbytek herců nečekaně připojil k tanečnímu veselí. “Došlo k tomu na poslední chvíli, když John řekl, že by bylo skvělé, kdybychom se všichni přidali,” vzpomíná Judi Dench. “Bylo to úžasné. Naučili jsme se pohyby, které jsme pojmenovali ‘šamponování psa,’ ‘vzdušná kytara’ a ‘letadlo.’”

Avšak ze všeho nejvíc tato scéna sjednocuje komicky kontrastní postavy příběhu takovým způsobem, jak by se před pár měsíci zdálo nemožné.

Bill Nighy uzavírá: “Svatební sekvence je krásným finále. Dalo nám to šanci udělat s

postavami něco ironického a přijmout Bollywood. Je to radostné a slavnostní a doufejme, že to divákům dodá optimismus.”